وقتی نیمکت راه حلی ندارد، میکروفن و رسانه مقصر می‌شوند

خودزنی به سبک محرم نویدکیا

گزارش یک

حامد حسینی
خبرنگار

اقدام اخیر نویدکیا، سرمربی سپاهان، در کنفرانس خبری پس از دیدار برابر استقلال خوزستان، بار دیگر این پرسش را مطرح کرد که آیا رفتارهای او با استانداردهای حرفه‌ای یک سرمربی در باشگاهی بزرگ مانند سپاهان همخوانی دارد یا خیر.

نویدکیا پس از پیروزی تیمش مقابل تیم قعرنشین جدول، در اقدامی غیرحرفه‌ای و نامتعارف، میکروفن رسانه رسمی باشگاه سپاهان را از روی پیراهن خود باز کرد تا مقابل دوربین رسانه‌های خبری، اعتراض خود را به نحوه عملکرد رسانه باشگاه نشان دهد. چنین رفتاری نه‌تنها اقدامی غیرمتعارف در یک کنفرانس خبری است، بلکه می‌تواند به‌عنوان اقدامی تحریک‌آمیز و حاشیه‌ساز علیه باشگاهی تلقی شود که خود نویدکیا با آن قرارداد دارد.

مسأله مهم‌تر آن است که این رفتار، اتفاقی منفرد به نظر نمی‌رسد. او پیش از این نیز درباره نحوه برخورد باشگاه با بی‌انضباطی حاجی عیدی و آریا یوسفی، در برابر سیاست‌های حرفه‌ای باشگاه مقاومت نشان داده بود. این رویکرد این شائبه را ایجاد کرده که سرمربی سپاهان در مواجهه با قواعد و چهارچوب‌های سازمانی، همواره خود را ملزم به پذیرش تصمیمات باشگاه نمی‌داند. اوج این اختلافات اما زمانی نمایان شد که نویدکیا به دلیل آنچه «سانسور» صحبت‌هایش در رسانه رسمی باشگاه عنوان کرد، در کنفرانس خبری به شکل نمادین میکروفون رسانه باشگاه را از روی پیراهن خود جدا کرد. او معتقد است رسانه رسمی باشگاه باید مصاحبه‌هایش را کامل منتشر کند؛ اما در ساختار حرفه‌ای فوتبال، رسانه باشگاه نمی‌تواند به تریبونی شخصی برای سرمربی تبدیل شود تا از طریق آن علیه هیأت‌مدیره، مدیرعامل یا سایر ارکان مدیریتی موضع‌گیری شود.

نویدکیا در ادامه گفت: «من اصلاً با باشگاه، هیأت‌مدیره و مدیرعامل وارد این داستان نشده‌ام. فرصت هست که درباره این مسائل صحبت کنیم. من معمولاً مطالب را نمی‌خوانم، اما دیروز از قصد خواندم. وقتی رسانه باشگاه خودمان مصاحبه من را کامل نمی‌گذارد، یک حرف قدیمی یادم می‌آید که می‌گوید وقتی چوب را برداری، گربه‌ای که خرابکاری کرده خودش می‌دود.»

ولی حتی اگر نویدکیا نسبت به عملکرد رسانه باشگاه اعتراض داشته باشد، مسیر حرفه‌ای برای حل چنین اختلافی، گفت‌وگوی مستقیم با مدیران باشگاه است، نه ایجاد یک صحنه رسانه‌ای که به سرعت به حاشیه‌ای جدید برای سپاهان تبدیل شود.

نکته قابل تأمل دیگر، تناقض میان انتقادات او و تمجید ویژه‌ای است که از مدیرعامل کارخانه فولاد و دکتر زرندی مطرح کرده است. نویدکیا گفت: «من قبل از هر چیز باید از مدیرعامل کارخانه فولاد تشکر کنم که در این وضعیت، بودجه‌ای در اختیار باشگاه گذاشت تا تیم از هم نپاشد.» او درباره زرندی نیز گفت: «او در شرایطی که ابتدای کار به ما گفته می‌شد شاید اصلاً تیمی نداشته باشیم، آقای زرندی تلاش کرد به اندازه نیاز بودجه در اختیار باشگاه قرار بگیرد تا سپاهان روی پای خودش بماند. مردم این شهر و هواداران باید بدانند که در این وضعیت، برای دکتر زرندی باید مجسمه بسازند.»

این اظهارات نشان می‌دهد که حتی از نگاه خود نویدکیا، مجموعه مدیریتی و اقتصادی باشگاه در شرایط دشوار مالی تلاش کرده است امکانات لازم را برای ادامه فعالیت سپاهان فراهم کند. بنابراین انتظار می‌رود سرمربی تیم نیز در کنار بیان مشکلات، سهم و مسئولیت خود را در قبال نتایج فنی بپذیرد.

> واقعیت این است که نتایج سینوسی سپاهان در هفته‌های اخیر، انتقادات جدی هواداران را به دنبال داشته است. شکست خانگی برابر تراکتور، شکست مقابل استقلال در تهران و توقف برابر صنعت نفت آبادان، تیمی که در قعر جدول و در شرایط بحرانی قرار دارد، نتایجی نیست که بتوان مسئولیت آن را صرفاً متوجه مسائل مدیریتی دانست

واقعیت این است که نتایج سینوسی سپاهان در هفته‌های اخیر، انتقادات جدی هواداران را به دنبال داشته است. شکست خانگی برابر تراکتور، شکست مقابل استقلال در تهران و توقف برابر صنعت نفت آبادان، تیمی که در قعر جدول و در شرایط بحرانی قرار دارد، نتایجی نیست که بتوان مسئولیت آن را صرفاً متوجه مسائل مدیریتی دانست.

سپاهان با وجود تنگناهای مالی و آسیب‌های ناشی از جنگ تحمیلی، همچنان از مجموعه‌ای از بازیکنان شاخص و سرشناس برخوردار است و باشگاه نیز ابزارهای لازم را برای فعالیت تیم فراهم کرده است. در چنین شرایطی، طبیعی است که بخش مهمی از پرسش‌ها متوجه نیمکت و عملکرد فنی تیم باشد.

نویدکیا در پایان گفته است: «من فقط می‌خواستم به هواداران توضیح بدهم که اگر شرایطی برای تیم پیش آمده، چه مشکلاتی را پشت سر گذاشته‌ایم. من اهل نقشه کشیدن برای کسی نیستم. اگر نتوانم با فردی کار کنم، خیلی راحت به خودش می‌گویم که نمی‌توانم با شما کار کنم. مشکلات تیم را هم نباید گردن هوادار، لیدر، باشگاه یا مدیرعامل انداخت.»

این حرف، در اصل می‌تواند مبنای یک رویکرد حرفه‌ای باشد؛ اما حرفه‌ای‌گری زمانی معنا پیدا می‌کند که رفتار سرمربی نیز با همین منطق هماهنگ باشد. اگر مشکلات نباید به گردن باشگاه و مدیرعامل انداخته شود، انتظار می‌رود سرمربی نیز پیش از هر چیز درباره مسائل فنی و نتایج تیم پاسخگو باشد.

سپاهان به‌عنوان یکی از باشگاه‌های بزرگ فوتبال ایران، بیش از هر چیز به آرامش، تمرکز و انضباط سازمانی نیاز دارد. رفتارهایی مانند باز کردن میکروفن رسانه رسمی باشگاه، کنایه‌های رسانه‌ای و انتقال اختلافات داخلی به فضای عمومی، نه‌تنها کمکی به حل مشکلات نمی‌کند، بلکه حاشیه‌های تازه‌ای برای تیم ایجاد خواهد کرد.

عملکرد یک سرمربی با کنفرانس‌های خبری، کنایه‌ها و اعتراض‌های رسانه‌ای سنجیده نمی‌شود؛ معیار اصلی، عملکرد تیم در زمین فوتبال است. نویدکیا اگر می‌خواهد اعتماد هواداران سپاهان را حفظ کند، پیش از هر چیز باید پاسخگوی نتایج تیم و عملکرد فنی آن باشد و اختلافات احتمالی با باشگاه را در چهارچوبی حرفه‌ای و دور از جنجال رسانه‌ای پیگیری کند.

عکس: ایسنا

پاسخ حرفه‌ای سرمربی پیکان در خصوص جنجال خداداد

ساکت دیگر وارد حاشیه نمی‌شود

ساکت الهامی در نشست خبری پس از دیدار پیکان مقابل صنعت نفت آبادان که با برتری تیمش همراه شد، در مواجهه با سؤالی درباره اتفاقات اخیر تبریز و خداداد عزیزی، تصمیم گرفت وارد جزئیات نشود و به شکلی کاملاً حرفه‌ای از پاسخگویی به این موضوع طفره رفت.

الهامی حتی پس از پایان نشست خبری نیز به صورت خصوصی با خبرنگاری که این سؤال را مطرح کرده بود، صحبت کرد و درباره دلیل سکوت خود توضیح داد.

سرمربی پیکان در این گفت‌وگو تأکید کرد که ترجیح می‌دهد به این موضوع ورود نکند، اما در عین حال خواستار رعایت انصاف شد و از خبرنگار خواست خودش را جای فردی بگذارد که در آن شرایط قرار داشته است.

الهامی با اشاره به فشار و استرس بالای جریان مسابقات گفت که در طول بازی اتفاقات و فشارهای مختلفی وجود دارد که می‌تواند به مربی، بازیکن، مسئول، سرپرست و هر فرد دیگری که درگیر مسابقه است، آسیب وارد کند و واکنش‌هایی را به دنبال داشته باشد. او به همین دلیل ترجیح داد درباره اتفاقات تبریز صحبت نکند و تأکید کرد که خودش نیز بارها در چنین شرایطی قرار گرفته و می‌داند کنترل احساسات و واکنش‌ها در آن لحظات تا چه اندازه دشوار است.

به نظر می‌رسد منظور ساکت الهامی شرایطی بوده که در مقاطع مختلف دوران مربیگری خودش نیز تجربه کرده است. او در کارنامه خود سابقه واکنش‌های تند و برآشفته شدن در جریان مسابقات را دارد و شاید همین تجربه باعث شده این بار ترجیح داده درباره رفتار فرد دیگری قضاوت نکند.

نکته قابل توجه، اما تغییر رفتار ساکت الهامی از ابتدای فصل تا امروز است. سرمربی پیکان در این فصل با آرامش و صبوری بیشتری کنار زمین حضور داشته و تلاش کرده کنترل بیشتری روی رفتار و واکنش‌های خود داشته باشد. حتی در برخی لحظات مسابقات او همکارانش روی نیمکت پیکان را نیز به حفظ آرامش دعوت می‌کند.

الهامی نسبت به گذشته تفاوت‌های محسوسی پیدا کرده است. اگر بتواند همین روند را ادامه دهد، شاید در پایان فصل از یک ساکت الهامی متفاوت در فوتبال ایران صحبت کنیم.

چادرملو بعد از سه شکست و دو تساوی طعم پیروزی را چشید

اخباری از لبه پرتگاه برگشت

اولین برد فصل بالاخره از راه رسید، اما اگر قرار باشد پیروزی مقابل شمس‌آذر را صرفاً به‌عنوان نقطه عطفی برای چادرملو و سعید اخباری جشن بگیریم، احتمالاً از کنار بخش مهمی از واقعیت عبور کرده‌ایم. چادرملو در پنج هفته ابتدایی نه‌تنها بردی به دست نیاورد، بلکه در چند مسابقه نشانه‌های نگران‌کننده‌ای از تیمی نشان داد که برای رسیدن به ثبات، هنوز مسیری طولانی پیش رو دارد. سه شکست و دو تساوی، حاصل شروعی بود که حتی دشواری قرعه نیز نمی‌تواند تمام مسئولیت آن را از دوش کادر فنی بردارد.

اخباری البته برای این شروع دشوار بهانه کم ندارد؛ سپاهان، گل‌گهر و تراکتور رقبای ساده‌ای نبودند و چادرملو از همان هفته‌های نخست وارد بخش سخت برنامه مسابقات شد. با این حال، انتظار از سرمربی تیم این است که در دل همین بازی‌های دشوار، نشانه‌هایی از پیشرفت و شخصیت تیمی دیده شود؛ چیزی که در بخش قابل توجهی از این مسابقات کمتر به چشم آمد. چادرملو در مقاطعی بیش از آنکه تیمی صاحب برنامه باشد، تیمی بود که تلاش می‌کرد از فشار حریف جان سالم به در ببرد. مسأله مهم‌تر، وابستگی بیش از حد نتیجه‌گیری به جزئیات و اتفاقات مسابقه است. برابر استقلال خوزستان، برتری بر تیمی که می‌توانست سکوی پرتاب چادرملو باشد، از دست رفت و اولین برد باز هم به تعویق افتاد. همین موضوع نشان می‌دهد تیم اخباری هنوز در مدیریت بازی و حفظ برتری، به پختگی لازم نرسیده است.

برد برابر شمس‌آذر را باید به فال نیک گرفت؛ به‌خصوص برای تیمی که تحت فشار قرار داشت. اما «نوبرانه» چادرملو نباید تبدیل به پوششی برای مشکلات پنج هفته نخست شود. اخباری حالا فرصت بیشتری برای ریسک، جوانگرایی و اصلاح ساختار تیم دارد، اما این فرصت بدون مسئولیت نیست. اگر قرار است چادرملو مانند فصل گذشته به نیمه بالایی جدول برسد، صرفاً بردن بازی‌های خانگی کافی نیست؛ تیم باید در کیفیت بازی، ثبات تاکتیکی و توانایی مدیریت مسابقه نیز رشد کند. پیروزی اول ارزشمند است، اما هنوز برای جشن گرفتن زود است؛ این تازه اولین علامت حیات چادرملو در فصل جدید است.

زنگ خطر در آبادان به صدا درآمد

شمارش معکوس نفت برای نوری!

آنچه صنعت‌نفت آبادان در شش هفته ابتدایی لیگ بیست‌وششم به نمایش گذاشته، چیزی نیست که هواداران این تیم بتوانند به‌سادگی از کنار آن عبور کنند. بازگشت طلایی‌پوشان به لیگ برتر قرار بود با انگیزه و جاه‌طلبی همراه باشد، اما آنچه در زمین دیده می‌شود بیشتر شبیه تیمی است که هنوز نمی‌داند برای ماندن در بالاترین سطح فوتبال ایران باید چه مسیری را طی کند.

واقعیت تلخ این است که صنعت‌نفت در شش هفته، تنها یک گل به ثمر رسانده؛ آن هم با شوت استثنایی متین کریم‌زاده در همان دیدار نخست. از آن روز به بعد، خط حمله صنعت‌نفت عملاً تعطیل شده است. تیمی که گل نمی‌زند، طبیعتاً نمی‌تواند امتیاز جمع کند و تیمی که در خانه هم نمی‌تواند برای حریفان خطر ایجاد کند، خیلی زود خودش را در معرض خطر سقوط قرار خواهد داد.

شاید بتوان بخشی از مشکلات را با آماده نبودن بدنی بازیکنان یا کمبود بازی‌های تدارکاتی توضیح داد، اما نمی‌توان همه چیز را به این بهانه‌ها سپرد. هوادار آبادانی حق دارد از تیمی که تازه به لیگ برتر برگشته، فوتبال، جنگندگی و مهم‌تر از همه نشانه‌هایی از پیشرفت ببیند؛ نه اینکه پس از گذشت چند هفته همچنان با همان مشکلات اولیه روبه‌رو باشد.

از سوی دیگر، شکست سنگین مقابل فولاد و ناکامی در کسب پیروزی در بازی‌های بعدی، فشار را روی محمد نوری افزایش داده است. مدیران صنعت‌نفت اکنون در یک دوراهی جدی قرار دارند؛ یا به سرمربی جوان خود در تعطیلات لیگ فرصت بدهند تا تیم را متحول کند، یا پیش از آنکه فاصله با رقبا بیشتر شود، برای تغییر در کادر فنی تصمیم بگیرند.

در آبادان دیگر مسأله صرفاً نتیجه یک یا دو مسابقه نیست؛ مسأله هشدار جدی درباره آینده صنعت‌نفت در لیگ برتر است. اگر در تعطیلات پیش‌رو تغییر محسوسی ایجاد نشود، بعید نیست مدیران باشگاه به این جمع‌بندی برسند که ادامه همکاری با کادر فعلی، ریسک بزرگی برای بقای تیم خواهد بود. احتمال تغییر روی نیمکت نفت حالا دیگر یک شایعه ساده نیست؛ گزینه‌ای است که بیش از هر زمان دیگری روی میز مدیران قرار گرفته است.

بررسی رکورددارن پاس گل در پست‌های مختلف لیگ برتر

از دست‌های بیرانوند تا پای خلعتبری

در فوتبال، همیشه نام گلزن بیشتر از سازنده گل به چشم می‌آید؛ اما پشت بسیاری از گل‌های ماندگار، بازیکنی قرار دارد که با یک پاس دقیق، ارسال حساب‌شده یا حتی یک ضربه ایستگاهی، مسیر توپ را به سمت دروازه هموار کرده است. بررسی آمار پاس گل در تاریخ لیگ برتر نشان می‌دهد که این هنر، محدود به مهاجمان و هافبک‌های هجومی نیست و بازیکنان همه خطوط، در طول سال‌ها سهمی در ساختن گل داشته‌اند.

در ترکیب بهترین گلسازان تاریخ لیگ برتر، حضور محمدرضا خلعتبری در صدر، بیش از همه جلب توجه می‌کند. خلعتبری با ۷۸ پاس گل، همچنان مرد اول گلسازی در لیگ برتر است؛ آماری که حاصل سال‌ها حضور مؤثر در سطح اول فوتبال ایران است.

پس از او، احسان حاج‌صفی با ۶۷ و مهدی ترابی با ۶۴ پاس گل قرار دارند؛ دو بازیکنی که ویژگی مشترک‌شان، توانایی بازی در مناطق مختلف زمین و مشارکت مستمر در حملات است.

در خط دفاع نیز آمار خسرو حیدری و احسان حاج‌صفی نشان می‌دهد که نقش مدافعان کناری در فوتبال ایران طی سال‌های گذشته تا چه اندازه تغییر کرده است. حیدری با ۵۹ پاس گل، بهترین دفاع راست تاریخ لیگ برتر از این حیث محسوب می‌شود و حاج‌صفی نیز با ۶۷ پاس گل، در میان تمام بازیکنان لیگ جایگاه ویژه‌ای دارد. در قلب خط دفاع، اعداد طبیعتاً پایین‌تر است، اما ثبت ۱۹ پاس گل توسط غلامرضا عیدی‌زاده، او را به بهترین مدافع میانی این فهرست تبدیل کرده است.

در میانه میدان، ایمان مبعلی با ۴۵ پاس گل و مجتبی جباری با ۴۱ پاس گل، نماینده نسلی از هافبک‌هایی هستند که بخش مهمی از هنر خود را در خلق موقعیت و ارسال پاس آخر به نمایش می‌گذاشتند. وحید امیری نیز با ۴۶ پاس گل، همچنان یکی از گلسازان فعال فوتبال ایران است.

در این میان، رکورد ۳ پاس گل علیرضا بیرانوند شاید در مقایسه با دیگر اعداد کوچک به نظر برسد، اما برای یک دروازه‌بان آماری استثنایی محسوب می‌شود. قرار گرفتن نام او در کنار ستاره‌های گلساز لیگ، یادآور این واقعیت است که در فوتبال مدرن، مرز میان وظایف سنتی پست‌ها هر روز کمرنگ‌تر می‌شود.

> در میانه میدان، ایمان مبعلی با ۴۵ پاس گل و مجتبی جباری با ۴۱ پاس گل، نماینده نسلی از هافبک‌هایی هستند که بخش مهمی از هنر خود را در خلق موقعیت و ارسال پاس آخر به نمایش می‌گذاشتند

فوتبال ایران

بازگشت ستاره پس از غیبت طولانی

لیموچی عصای دست محرم می‌شود

مدافعان استقلال خوزستان در هفته‌های گذشته عملکرد خوبی از خود به جا گذاشته بودند و در رویارویی‌های سه هفته اخیر با حریفان نیز توانستند نمایش رو به رشدی ارائه کنند. آنها در هفته ششم رقابت‌ها و در رویارویی با سپاهان هم عملکرد خوبی داشتند، یک مدعی را متوقف کردند و مهاجمان سپاهان را ناکام گذاشتند.

با این حال، مهدی لیموچی در این بازی گره‌گشای کار تیم محرم نویدکیا شد. در حالی که تیم سپاهان نیمه نخست بازی را بدون گل به رختکن رفته بود، لیموچی با شروع نیمه دوم نمایش بهتری داشت و توانست با تیزهوشی و نشان دادن آمادگی خود، پاس خوب نورافکن را وارد دروازه استقلال خوزستان کند.

مهدی لیموچی که از ابتدای فصل نمایش درخشانی در سمت چپ خط هجومی سپاهان داشت و تنها منتظر به ثمر رساندن نخستین گل خود برای افزایش اعتمادبه‌نفس و آغاز روند گلزنی بود، این اتفاق را دوباره مقابل استقلال خوزستان رقم زد و برای پنجمین بار در دوران بازی خود موفق به انجام این کار شد.

شماره هفت سپاهان که دو فصل قبل نیز نخستین گلش برای این تیم را در بازی رفت مقابل استقلال خوزستان به ثمر رسانده بود و البته تلخ‌ترین خاطره‌اش را هم از همین تیم در مسابقه برگشت، با مصدومیت ناگهانی و پارگی رباط صلیبی تجربه کرده بود، دوباره برابر آبی‌ها اتفاقی شیرین را تجربه کرد و در این بازی موفق به گلزنی شد.

با این نمایش، لیموچی حالا بیش از هر زمان دیگری مورد توجه نویدکیا قرار گرفته و نگاه سرمربی سپاهان به این بازیکن تیمش دوخته شده است. احتمالاً در روزها و هفته‌های آینده، این بازیکن می‌تواند به عصای دست محرم تبدیل شود.

مراسم تجلیل از مجید جلالی در فرهنگسرای اندیشه

روز یکشنبه از ساعت ۱۷، مراسم تجلیل از مجید جلالی به مناسبت هفتادمین سالروز تولد او در فرهنگسرای اندیشه برگزار شد و در این مراسم از زحمات یکی از بزرگ‌ترین مردان تاریخ فوتبال ایران تجلیل به عمل آمد. جلالی که متولد سال ۱۳۳۵ است، ۱۵ شهریور امسال ۷۰ ساله شد. او زمانی که تنها ۲۳ سال داشت، سرمربی تیم خانه جوانان بود؛ تیمی که بعدها نامش به وحدت تغییر کرد. مردانی در تیم او بازی می‌کردند که بعضاً از خود او سن بیشتری داشتند.

مجیدخان جلالی مدت‌ها در همین تیم بازی می‌کرد و دوستان و همبازیان خوبی همچون رحیم غیاثی، محمدحسین ضیایی، پرویز علمایی، عباس بنیان، رضا محمدی، مصطفی سفالمنش و... داشت.

این مراسم با حضور اهالی فوتبال و همچنین برخی هنرمندان عرصه تئاتر و سینما برگزار شد. در این مراسم امیر قلعه‌نویی، مهدی محمدنبی، کاظم اولیایی، مصطفی آجرلو و تعداد زیادی از پیشکسوتان فوتبال و هنرمندان حضور یافتند.

بازی سختی مقابل استقلال داشتیم

موسوی: خلیفه فوق‌العاده بود

مهران موسوی، مدافع آلومینیوم، درباره مصاف با استقلال اینطور صحبت می‌کند: «بازی خیلی خوب و سختی بود. در رختکن، بچه‌های ما از این مساوی ناراحت بودند، چون موقعیت‌های خوبی داشتیم. به هر حال، همین یک امتیاز هم در ادامه راه می‌تواند به ما کمک کند.»

او همچنین به عملکرد دروازه‌بان آلومینیوم اشاره کرد و گفت: «سیوهای او عالی بود. این کلین‌شیت را به او تبریک می‌گویم، چون واقعاً برای بسته نگه داشتن دروازه زحمت کشید. کلین‌شیت این بازی را مدیون محمد خلیفه هستیم، چون در آن صحنه دبل‌سیو واقعاً فوق‌العاده عمل کرد. البته ما هم فرصت‌های متعددی در جریان بازی داشتیم و می‌توانستیم برنده شویم. او حتماً بعد از بازی در تیم‌های بزرگ می‌تواند لژیونر شود و برای کشورمان افتخارآفرینی کند، چون واقعاً شایستگی فنی و اخلاقی را دارد.»

لیگ برتر

هفته هفتم

پنجشنبه ۱۹ شهریور	
استقلال خوزستان - تراکتور	۱۹:۰۰
شمس آذر قزوین - گل گهر	۱۹:۰۰
استقلال - پیکان	۱۹:۰۰
شنبه ۲۱ شهریور	
ذوب آهن - سپاهان	۱۹:۰۰
صنعت نفت - چادرملو	۲۰:۰۰
یکشنبه ۲۲ شهریور	
ملوان - فولاد	۱۹:۰۰
مس شهربابک - نساجی	۱۹:۰۰
خیبر - پرسپولیس	۱۹:۰۰
فجر سپاسی - آلومینیوم	۱۹:۳۰